

Reacționarii

Nevoia de Contra-revoluție

≡ Meniu

Amprentele de carbon ale lăbuțelor și raționalizarea vieții

👤 CrossRoads   📁 Uncategorized   ⌚ august 17, 2023august 17, 2023   ≡ 15 minute
de James Corbett

Așa cum am menționat acum câteva zile, am petrecut ceva timp luna trecută în Marea Britanie aruncându-mi ochii peste media locală, cea rămasă de pe vremea dinozaurilor, ca să văd ce tip de îndoctrinare li se impune britanicilor în zilele noastre. Cine știe? Poate chiar găseam în presa locală ceva care să mă surprindă plăcut, cu un conținut provocator sau contrar curentului dominant.

Sau nu.

Mda.

Îmi pare rău pentru modul neinspirat în care am prins această fotografie (țineam ziarul pe genunchi în timpul unei călătorii destul de zbuciumate cu trenul când am făcut poza), dar da, titlul integral se traduce de fapt prin „a crește un câine este oare la fel de rău cu a folosi un avion privat?”

La prima vedere, această știre pare cu totul absurdă, o glumă proastă inserată în știrile zilnice de un redactor cu gust pentru bizar. La a doua vedere, pare a fi o formă de recunoaștere sarcastică a absurdității isteriei ecologice.

Dar, după ce citești articolul, realizezi că autorul său ia conceptul foarte în serios. De fapt, este pasul logic următor pe scara escaladării care ne îndreaptă spre eugenia bazată pe carbon.

Cititorii care mă urmăresc de mult vor ști deja la ce mă refer, dar pentru cei care nu înțeleg importanța acestei știri (și multe altele asemănătoare, la care cu siguranță vom fi supuși în viitorul apropiat), permiteți-mi să explic...

Minciuna

Publicat pe inews.co.uk luna trecută cu titlul „Compararea amprente de carbon a avioanelor private cu cea a animalelor de companie este o pierdere de timp”, articolul despre „urmele de carbon ale lăbuțelor” este scris de Stuart Richie („Redactor de Știință!”) și etichetat ca „verificare a faptelor”.

Baza articolului este o afirmație făcută luna trecută de Patrick Hansen – fondatorul companiei de avioane private Luxaviation Group – conform căreia amprenta de carbon a avioanelor private trebuie „pusă în perspectivă”. Hansen propune să realizeze acest lucru arătând că, în medie, clienții săi au emis anul trecut cam aceeași cantitate de dioxid de carbon zburând cu avioanele lor private, cât trei câini pe parcursul unui an. Neobișnuita comparație a captat atenția publicului, generând titluri în The Financial Times, The Telegraph, The Daily Mail și alte mijloace de informare din epoca dinozaurilor.

Deci, s-a oprit vreunul dintre acești comentatori ai media principale să îl întrebe pe Hansen dacă implicația lui – că isteria legată de carbon a mișcării ecologice ne face acum să măsurăm viața în sine în termeni de emisii de dioxid de carbon – este una corectă?

S-au oprit să râdă de tactica retorică folosită de Hansen pentru a devia criticile aduse industriei aviației private, atât de contestată de mișcarea care propagă „rușinea de a zbura”?

Au raportat doar comentariile sale și au trecut mai departe?

Desigur că nu. În schimb, au luat comparația extrem de în serios, și-au scos calculatoarele și au început să „verifice” afirmația sa.

Poate inevitabil, problema a fost preluată de așa-zișii arbitri ai adevărului de la Bloomberg, care susțin că calculul lui Hansen – și anume că utilizarea avioanelor private de către clienții săi produce 2,1 tone de CO₂ pe an, în timp ce trei câini produc aproximativ 2,3 tone – presupune că fiecare dintre cei 67.000 de pasageri ai Luxaviation contribuie în mod egal la cele 150.000 de tone anuale de emisii de CO₂ ale companiei. Lara Williams, editorialista de la Bloomberg, punctează:

Compania cu sediul în Luxemburg are aproximativ 45.000 de clienți unici, așa că emisia de carbon per client este mai degrabă de 3,3 tone. Mai mult de jumătate dintre clienți fac mai mult de două zboruri private pe an și aproximativ 9% fac mai mult de cinci. Amprenta lor de carbon va fi mult mai mare – cinci zboruri ar rezulta într-o amprentă de carbon anuală de peste 11 tone; folosind analogia cu animalele, aceasta este echivalentul emisiilor anuale a 10 pisici și 10 câini.

Da, acesta chiar este un paragraf real într-o verificare riguroasă a faptelor realizată de Bloomberg.

Dar așteptați, că lucrurile devin și mai rele! În articolul său de pe inews, Stuart Richie intră și mai mult în detalii. El menționează că numărul de „770 kg de emisii de CO2 pe an per câine”, folosit de Hansen pentru a-și susține cazul, se bazează pe câtă carne și cereale se găsesc în mâncarea „tipică” de câine. Dar acele numere sunt ele însele o medie a dietelor diverse ale câinilor din diferite țări.

Așa că Richie începe să disece dietele animalelor de companie din diferite țări, nu? Sigur că da!

Într-adevăr, a existat o mare variație atât în cadrul unei țări, cât și între țări: de exemplu, potrivit studiului [pe baza căruia sunt calculate numerele lui Hansen], un câine tipic produce între 343 și 1424 kg de gaze cu efect de seră pe an în Olanda și între 313 și 1592 kg în China, dar numai între 127 și 831 kg în Japonia. Cercetătorii au afirmat că câinii olandezi și chinezi au tendința să mănânce mai mult decât au nevoie, ceea ce ar putea explica parțial de ce numerele sunt atât de mari acolo.

Așadar, veți vedea, clienții lui Hansen sunt mai susceptibili să fie europeni cu câini grași olandezi decât japonezi cu câini supli japonezi, și astfel calculul său nu este corect. Mă rog, tachinez.

Asta este nebunie! Ar fi fost o chestie dacă rolul acestor articole ar fi fost să facă demonstrația unui exercițiu de absurd, dar toate reportajele despre această furtună într-un castron de mâncare pentru câini o tratează ca pe o Problemă Foarte Serioasă și o folosesc ca ocazie de a ne ține morală cu privire la deciziile noastre de călătorie și modul în care îngrijim animalele de companie.

Conform lui Williams:

Aș spune că valoarea pe tonă de carbon este mult mai mare în cazul deținerii animalelor de companie decât pentru utilizarea avioanelor private. Plus, dacă am renunța la a avea animale de companie mâine, sistemele noastre alimentare ar continua să polueze – așa că aș argumenta că aceasta este problema pe care ar trebui să o abordăm mai întâi. Dacă cineva este preocupat de impactul climatic al mâncării pentru animale de companie, ar trebui să se uite și la propria dietă.

Conform lui Richie:

Tot acest episod ne reamintește că – chiar dacă nu zburăm cu avioane private tot timpul – sunt unele lucruri pe care le putem face dacă vrem să reducem amprenta noastră de carbon. A face ca câinii noștri să mănânce în principal hrană uscată făcută din pui pare a fi cea mai bună opțiune, în afara faptului de a-i face vegetarieni (ceea, ce, să fim sinceri, va genera alte probleme).

Și astfel, fereastra Overton a fost mutată. Desigur că zborul cu avioanele private este un păcat climatic groaznic care trebuie eradicat, dar hrănirea câinilor cu un anumit tip de mâncare este de asemenea un păcat și trebuie să începem să ne ocupăm și de asta! (sarcasm)

Dar evident că aici e vorba de ceva mult mai important decât tipul de mâncare pentru câini pe care îl cumpărăm sau chiar modul în care alegem să călătorim dintr-un loc în altul. Deci, ce se întâmplă de fapt aici?

Marea Minciună

La prima vedere, este tentant să ataci această mascaradă evidentă subliniind simplu că întreaga agendă „verde” de a transforma societatea noastră de sus până jos în numele salvării Mamei Pământ este o minciună completă și totală.

Vehiculele electrice, ni se spune, sunt o parte esențială a planului „Marei Resetări” pentru a salva planeta, astfel că multe state din SUA încep să le impună. Dar se pare că aceste vehicule electrice „verzi” produc, de fapt, cu 70% *mai multe* emisii pe parcursul duratei lor de viață decât vehiculele obișnuite pe benzină pe care sunt destinate să le înlocuiască, „datorită intensității carbonului în producția de baterii și oțel, precum și a procentului crescut de aluminiu în mașina electrică.” (sursa [aici](https://www.thisismoney.co.uk/money/cars/article-10161697/Volvo-says-electric-car-making-emissions-70-HIGHER-petrol.html) (<https://www.thisismoney.co.uk/money/cars/article-10161697/Volvo-says-electric-car-making-emissions-70-HIGHER-petrol.html>))

Ni se cere insistent să renunțăm la carne din cauza impactului devastator al creșterii animalelor și ni se spune să mâncăm în schimb produse biotehnologice de laborator. Dar nu ni se spune că „carnea” sintetică „verde”, promovată de Gates și aliații lui, are de fapt o amprentă de carbon *de 25 de ori mai mare* decât carnea adevărată. (sursa [aici](https://www.newscientist.com/article/2372229-lab-grown-meat-could-be-25-times-worse-for-the-climate-than-beef/) (<https://www.newscientist.com/article/2372229-lab-grown-meat-could-be-25-times-worse-for-the-climate-than-beef/>))

Suntem constant avertizați că așa-numiții „combustibili fosili” sunt semnele premergătoare ale Apocalipsei și că trebuie să trecem la o rețea de energie complet regenerabilă, altfel ne vom confrunta cu mânia zeilor vremii. Dar nu ni se spune că nu există suficiente depozite minerale cunoscute pe planetă pentru a crea măcar și o singură generație de unități tehnologice regenerabile, sau că procesul de extragere a litiului necesar bateriilor din această rețea de energie ipotetic regenerabilă cauzează daune de nedescris mediului, sau că panourile solare laudate de avocații energiei regenerabile sunt o bombă ecologică de deșeuri toxice greu de eliminat, sau că mitul energiei „verzi” este o înșelătorie promovată de oligarhi care doresc să împiedice masele să folosească resursele de energie abundente care au ridicat rasa umană din sărăcie. (vezi [aici](#) ([aici](#)), [aici](#) ([haici](#)) și [aici](https://www.corbettreport.com/green-energy-is-a-scam-it-isnt-meant-to-work/) (<https://www.corbettreport.com/green-energy-is-a-scam-it-isnt-meant-to-work/>))

Și, desigur, nu ni se spune niciodată că întreaga premisă pe care este construit acest castel din cărți de joc –anume, că dioxidul de carbon produs de om ar fi termostatul global și că lumea se încălzește (și se răcește!) ca rezultat al activităților noastre – este o prostie științifică înclasificabilă și pseudoștiințifică, un punct pe care am încercat să îl evidențiez de nenumărate ori.

Așa cum spuneam, este tentant să ataci minciunile evidente în termenii lor proprii, ca și cum am avea de-a face cu chestiuni științifice care pot fi demontate calm, una câte una, când în realitate ne confruntăm cu minciuni înșelătoare ale unor psihopați care încearcă să ne manipuleze pentru a ne face să fim de acord cu eliminarea rasei umane.

Dar când discuția se mută de la obișnuitul „trebuie să reducem folosirea combustibililor fosili pentru a salva planeta” la mult mai sinistra „trebuie să începem să calculăm (și să reducem) amprenta de carbon a animalelor noastre de companie”, ar trebui să fie clar pentru toți că agenda climatică este pe cale să devină mult mai sumbră.

Minciuna și mai mare

Dacă ai fi un oligarh bogat și puternic cu convingeri eugeniste și o dorință de a reduce populația, cu greu ai găsi un plan mai eficient de implementare a agendei de depopulare decât cel care ne este prezentat acum.

Mai întâi, convingi publicul că „emisiile” lor reprezintă o amenințare pentru supraviețuirea pe termen lung a umanității și, de fapt, a planetei însăși.

Apoi, obișnuiești masele să calculeze constant „amprenta de carbon” a activităților lor zilnice și îi antrenezi să accepte sacrificii din ce în ce mai mari în numele reducerii acestei „amprente”.

În final, convingi cetățenii creduli că adevărata problemă nu se află în acțiunile lor, ci în existența lor însăși. Îi faci să creadă că viața în sine este păcatul originar împotriva naturii și că ar fi o povară mai puțin dacă nu și-ar păstra acel animal de companie. Sau dacă nu ar avea acel copil. Sau dacă ei înșiși nu s-ar fi născut vreodată.

Procesul este subtil și probabil că nu va deveni niciodată atât de grosolan încât să fie un ordin direct de „sinucide-te pentru a salva Mama Natură!”. Dar, în timp, generațiile de propagandă, îndoctrinare și condiționare își fac efectul: aceiași oameni care au început cu ideea de „verde, sustenabil, regenerabil” pentru a salva umanitatea de amenințarea existențială a zeilor vremii sunt treptat convinși că umanitatea în sine este problema. În curând, vor calcula viața în termeni de amprente de carbon și vor căuta modalități de a o reduce.

Dacă toate acestea vă sună suspect de familiar, atunci felicitări! Ați fost atenți! Într-adevăr, așa cum vor ști, fără îndoială, cititorii mei vechi, acesta este tocmai planul oligarhilor globaliști, așa cum l-a articulat cofondatorul Club of Rome, Alexander King, în manifestul său din 1991, „Prima revoluție globală”:

În căutarea unui inamic comun împotriva căruia să ne unim, am venit cu ideea că poluarea, amenințarea încălzirii globale, lipsa de apă, foametea și altele asemenea, ar fi teme potrivite. În totalitatea lor și interacțiunile lor, aceste fenomene constituie o amenințare comună care trebuie să fie confruntată de toți împreună. Dar, desemnând aceste pericole drept dușman, cădem în capcana, despre care am avertizat deja cititorii, a confundării simptomelor cu cauzele. Toate aceste pericole sunt cauzate de intervenția omului în procesele naturale și doar prin atitudini și comportamente schimbate pot fi depășite. Adevărul dușman este umanitatea însăși. (Sublinieri adăugate)

Săpând mai adânc, constatăm că (în mod firesc) elitiștii nu se includ și pe ei în această clasă „dușmană”. Nu, ținând cont de ideologia întortocheată a eugeniei carbonului, ei cred că ei înșiși și urmașii lor merită roadele civilizației și confortul tehnologic care vine odată cu activitatea umană. Doar noi, „mâncătorii inutili” merităm să fim restricționați, reduși și (în cele din urmă) eliminați.

Din păcate, acesta nu este un plan ipotetic pentru o viitoare distopie îndepărtată. Este deja în curs de implementare.

Propaganda care condiționează publicul să accepte (și chiar să îmbrățișeze) raționalizarea carbonului este difuzată deja de zeci de ani.

Optimum Population Trust și-a înființat programul „PopOffsets”, permițând din urmă cu 14 ani membrilor bogați ai lumii dezvoltate să contribuie la cauza distrugerii lumii a treia (vezi [aici](https://www.corbettreport.com/articles/20091209_optimum_population.htm) (https://www.corbettreport.com/articles/20091209_optimum_population.htm)).

Noțiunea că animalele sunt ele însele un pericol pentru mediu a fost atât de bine înrădăcinată, încât guvernele din întreaga lume reprimă acum agricultura și fermele, iar acum (după cum se vede) chiar și practica de a ține animale de companie intră sub semnul întrebării.

Și, cel mai remarcabil, instinctul nostru de bază, primordial, de a merge înainte și de a ne înmulți pentru a ne perpetua specia, se află acum sub un atac atât de răspândit în mass-media din partea promotorilor acestui cult al morții malthusian, încât cu greu mai sesizăm seria aparent nesfârșită. de povești care ne avertizează cu privire la povara de mediu pe care bebelușii o pun pe planetă (vezi de exemplu [aici](https://www.vogue.co.uk/mini-vogue/article/having-a-child-sustainable) (<https://www.vogue.co.uk/mini-vogue/article/having-a-child-sustainable>)).

La urma urmei, viața umană poate fi măsurată în carbon. Concluzia logică ce ar rezulta de aici este că ar trebui redusă . . . la zero.

Dacă toate acestea par desprinse de realitate sau exagerate, este doar pentru că nu ne-am gândit suficient de mult unde ne duce această cale. Pentru cei care se gândesc la asta, direcția în care ne îndreptăm este clară.

Și cel mai îngrijorător aspect al acestui scenariu nu este numai această previziune înspăimântătoare a viitorului pe care ne-o prezintă cei care manipulează agenda climatică. Nu, cel mai îngrijorător lucru este că acești psihopați au pus mâna pe mecanismele de putere și pe resursele necesare pentru a transforma această viziune în realitate.

Marele Joc

Poate că cel mai important aspect al acestei probleme este conștientizarea. Conștientizarea faptului că ne aflăm în mijlocul celui mai mare joc de manipulare și control mintal din istoria umanității. Un joc la care participăm cu toții, fie că știm sau nu, și un joc în care fiecare dintre noi alege să fie victimă sau rezistent.

Pentru aceia dintre voi care sunteți suficient de bătrâni pentru a vă aminti, această situație nu este nouă. În anii '70, ni s-a spus că o eră glaciară se apropie, și că amenințarea răcirii globale este iminentă. În anii '90, ni s-a spus că gaura în stratul de ozon este cauzată de spray-uri și că trebuie să interzicem aceste produse pentru a salva planeta. În anii 2000, ni s-a spus că încălzirea globală este cauzată de emisiile de carbon și că trebuie să reducem aceste emisii pentru a salva planeta.

Și acum, ni se spune că fiecare dintre noi este o problemă și că trebuie să ne evaluăm constant „amprenta de carbon” pentru a determina dacă merităm sau nu să trăim pe această planetă.

Dar adevărul este că această agendă nu este despre salvarea planetei sau despre a ne ajuta pe noi să trăim vieți mai sănătoase și mai durabile. Este despre control. Este despre putere. Este despre a ne convinge să acceptăm ideea că viața noastră nu are valoare și că nu merităm să trăim pe această planetă.

Deci, ce facem? Cum luptăm împotriva acestei agende? Cum ne asigurăm că nu devenim victimele acestei minciuni monstruoase?

Pasul Unu: Informare

Primul pas este să ne informăm. Să ne educăm. Să înțelegem cu adevărat ce se întâmplă și de ce se întâmplă. Să căutăm informații din surse credibile și să nu ne lăsăm păcăliți de propaganda mainstream.

Pasul Doi: Conștientizare

Al doilea pas este să ne conștientizăm propria valoare și dreptul nostru de a trăi pe această planetă. Să refuzăm să acceptăm ideea că noi am fi problema. Să refuzăm să acceptăm ideea că viețile noastre nu au valoare.

Pasul Trei: Luptă

Al treilea pas este să luptăm. Să ne opunem acestei agende în orice mod putem. Să vorbim cu alții. Să protestăm. Să ne unim cu alții care cred la fel ca noi. Să ne asigurăm că vocile noastre sunt auzite.

Pasul Patru: Speranță

Și, în cele din urmă, să ne păstrăm speranța. Să ne amintim că, în ciuda tuturor minciunilor și manipulațiilor, avem puterea de a schimba lumea în care trăim. Avem puterea de a ne asigura că planeta noastră rămâne un loc sigur și sănătos pentru generațiile viitoare.

Dar, mai presus de toate, să ne amintim că suntem ființe umane cu drepturi și libertăți inalienabile. Și nicio cantitate de minciuni și manipulare nu ne poate lua aceste drepturi.

Așa că, indiferent cât de întunecat poate părea viitorul, să ne amintim că avem puterea de a face diferența. Și, împreună, putem lupta împotriva acestei agende și putem construi o lume mai bună pentru noi și pentru generațiile viitoare.

Înfruntând Minciuna

Desigur, aceste narațiuni despre eugenia carbonului și depopularea globală par destul de pretențioase comparativ cu povestea aparent trivială despre „amprente de carbon ale lăbuțelor” cu care am început astăzi. Dar tocmai asta este esența. Ne aflăm în etapele de mijloc ale unui proces de condiționare foarte lung, proces care este conceput să pară inofensiv la început. Dar nu vă înșelați: dacă eugenistii vor obține ceea ce vor, oamenii care trec prin acest proces vor ajunge să dorească activ reducerea populației umane pe care oligarhii o urmăresc cu atâta ardoare.

Da, este important să examinăm detaliile acestei minciuni. Până la urmă, dacă vrem cu adevărat să ne eliberăm de condiționare, trebuie să înțelegem cu adevărat că întreaga agendă verde – de la înșelătoria energiei verzi la escrocheria încălzirii globale provocate de om – este o înșelăciune. Trebuie să putem articula oricui este pe bună dreptate îngrijorat de mediu că problemele reale de mediu ale Pământului vor fi în fapt doar exacerbate dacă ascultăm edictele cultiștilor climei. Trebuie să înțelegem că, contrar întregii programări culturale, a educației eronate și a îndocrinării propagandistice pe care le-am primit toată viața noastră, ingeniozitatea și inventivitatea umană ne vor ajuta să răspundem la aceste probleme.

Dar, în cele din urmă, acesta nu este tipul de dispută care poate fi câștigată prin fapte și cifre, pentru că nu este deloc o dispută rațională. În schimb, este o încercare cinică a inginerilor sociali de a folosi secolele lor de studiu asupra „animalului uman” pentru a înarma Thanatos și a convinge „consumatorii inutili” să meargă de bunăvoie către abatoarele lor.

În acest sens, trebuie să ne extragem dinaintea acestei narațiuni în desfășurare înainte să ajungă la inevitabila următoare etapă a rațiilor de carbon și a neo-feudalismului și a reducerii masive. Trebuie să respingem complet și categoric minciuna „amprente de carbon” înainte să escaladeze la următoarea etapă, numind-o drept ceea ce este: o agendă anti-umană propagată de cei care doresc să-i domine pe ceilalți.

Specia umană nu este un cancer pe acest pământ. Animalele noastre de companie nu se măsoară prin amprentele de carbon ale lăbuțelor lor. Bebelușii noștri nu sunt o povară pentru planetă.

Momentul în care începem să acceptăm oricare dintre aceste premise perverse este momentul în care intrăm în toboganul care ne va conduce direct în abator.

Traducere după <https://corbetteport.substack.com/p/carbon-pawprints-and-the-rationing>
(<https://corbetteport.substack.com/p/carbon-pawprints-and-the-rationing>).

Publicat de CrossRoads

Lumea modernă înjosește. Înjosește cetatea; îl înjosește pe om. Înjosește iubirea; înjosește femeia; îl înjosește pe copil; înjosește națiunea (Ch. Peguy) [Vezi toate articolele lui CrossRoads](#)

Creează gratuit un site web sau un blog la WordPress.com. Nu vinde și nu partaja informațiile mele cu caracter personal